

Arrest

nr. 324 192 van 27 maart 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 29 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent afkomstig van het dorp Cheltan in het district Pagman in de provincie van Kabul. Tot aan uw vertrek uit Afghanistan heeft u in BagheDawood in Kabul Stad, in het 5e district gewoond. U heeft school gevolgd tot de 6e graad en oefende gedurende uw leven in Afghanistan reeds verschillende beroepen uit waaronder arbeider, bijzitter in een goederenwagen en verkoper van waterflessen. U bent ongehuwd en woonde in Afghanistan samen met uw ouders en jongere broer, N. Uw oudere zus, N., was reeds gehuwd en woonde samen met haar echtgenoot. Uw moeder is ondertussen gestorven en uw jongere broer woont nu in bij uw zus en haar nieuwe familie. Uw vader was een drugsdealer en een verslaafde. Hij dwong u vanaf uw 11 of 12 jaar om te beginnen werken. Het geld dat u verdiende moest u bezorgen aan uw vader. Één keer zou u met het geld dat u

verdiend had voetbalschoenen gekocht hebben. Wanneer u thuis kwam en uw vader u verzocht om uw loon te overhandigen, vertelde u hem dat u geen loon over had om in te leveren omdat u schoenen had gekocht voor uzelf. Hierop nam uw vader een mes en sneed u in uw gezicht. Ten gevolge hiervan verloor u het bewustzijn. Uw moeder begon te wenen en te schreeuwen. De burens zouden dit gehoord hebben waarna zij te hulp kwamen en u naar het ziekenhuis brachten.

In april 2019 werd u opgenomen in het ziekenhuis, waar uw gezicht werd genaaid. Ongeveer twee weken later kwam de politie uw getuigenis afnemen in het ziekenhuis. Zij vroegen u wie u gesneden had en u vertelde hen dat uw vader dit gedaan had. Uw moeder had reeds klacht tegen hem neergelegd en vroeg u om hetzelfde te doen. Ten gevolge hiervan werd uw vader opgesloten in de gevangenis. Na een maand werd u ontslagen uit het ziekenhuis. U verbleef hierna bij uw zus en haar echtgenoot. Uw schoonbroer informeerde u dat het niet veilig was voor u om in Afghanistan te blijven omwille van uw vader en de connecties die hij had met verschillende bendes en gevaarlijke personen. Indien hij zou vrijkomen uit de gevangenis zou hij u volgens uw schoonbroer niet sparen.

In mei 2019, vier dagen na uw ontslag uit het ziekenhuis, bent u uit angst voor uw vader Afghanistan ontvlucht via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk. U kwam in België aan op 17 oktober 2021 waarna u op 21 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Toen u in Servië verbleef bracht uw schoonbroer u ervan op de hoogte dat uw moeder gestorven was. Hij vertelde u dat ze ziek was geworden door de spanning en om die reden overleden was. Toen u reeds 7 of 8 maanden in België was, vertelde uw schoonbroer u dat uw moeder in feite gestorven was door toedoen van uw vader, die was vrijgekomen uit de gevangenis en uw moeder zou vermoord hebben.

Ter staving van uw verzoek legde u uw originele taskara en twee originele medische documenten voor waarvan één uit Afghanistan en één uit België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (vragenlijst bijzondere procedurele noden d.d. 13 december 2021).

Pas tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u aan diverse klachten te hebben die verband houden met uw mentale gezondheid, alsook geheugenproblemen. Dit staft u aan de hand van medische attesten die posttraumatische stress-stoornis (PTSS) en geheugenverlies in uw hoofd vaststellen. Wat betreft deze stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze geheugenproblemen met zich mee zouden brengen die u zou kunnen verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er op worden gewezen dat in deze stukken niet wordt geconcretiseerd van welke aard deze problemen zouden zijn, in welke mate uw cognitieve performantie of geheugencapaciteiten gehinderd worden, noch op welke wijze de arts die dit attest opstelde tot deze conclusies kwam. Omdat deze attesten spreken van PTSS, moeilijkheden en geheugenproblemen, werd in de mate van het mogelijke rekening gehouden met deze stukken. Zo werd aan het begin van het interview reeds duidelijk gemaakt dat u op elk moment om een pauze kon vragen (CGVS, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u uitgebreid de tijd geboden om uw ervaringen uiteen te zetten waar u daar nood aan voelde (CGVS, p. 5). Wanneer u om pauze vroeg werd dit verzoek ingewilligd (CGVS, p. 6). Verder werd er na de pauze gepolst naar uw mentale staat en uw vermogen om de vragen te beantwoorden (CGVS, p. 6). U gaf aan dat het interview voor u normaal tot goed verliep (CGVS, p. 6). Na het onderhoud gaf u te kennen alle vragen en de tolk goed begrepen te hebben (CGVS, p. 12). Noch uw advocaat, noch u hadden opmerkingen op het eind van het onderhoud. U slaagt er aldus niet in aan te tonen dat uw mentale toestand de oorzaak is van de vele vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen die werden vastgesteld.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Afghanistan vreest om door uw vader of zijn connecties te worden vermoord. U slaagde er niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden gewezen op de ongeloofwaardigheid van het profiel van uw vader als zijnde hooggeplaatste drugsdealer. Een eerste belangrijke indicatie van de valsheid van uw verklaringen hieromtrent is de vastgestelde discrepantie tussen de verklaringen betreffende uw vader die u bij de DVZ aflegde en deze die u bij het CGVS aflegde. Wanneer u tijdens het interview bij de DVZ gevraagd werd naar uw asielmotieven verklaarde u niet terug te kunnen keren naar Afghanistan omdat uw vader een verslaafde is en u vreest dat hij u zal doden (vragenlijst DVZ d.d. 15 december 2021, 3.4 & 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat hij naast een verslaafd persoon ook een drugsdealer was en contacten had met hooggeplaatste personen en personen die rondreden met dure auto's met geblindeerde ruiten en altijd gewapend waren (CGVS, p. 5, p. 8). Om die reden zou hij alles met u kunnen doen wat hij wou

(CGVS, p. 5). Dit niet onbelangrijk element bleef tot dan echter onvermeld. Toen u bij de DVZ gevraagd werd om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst heeft u met geen woord gesproken over de activiteiten van uw vader als drugsdealer, noch over zijn contacten. U verklaarde daarentegen dat uw vader een verslaafde is die heroïne en andere drugs in zijn lichaam spoot (vragenlijst DVZ d.d. 15 december 2021). Daarenboven beweerde u dat u door hem verplicht werd om te werken om zijn drugsverslaving te kunnen betalen (vragenlijst DVZ d.d. 15 december 2021). Deze verklaringen afgelegd bij de DVZ zijn zeer moeilijk te verzoenen met het profiel van een hooggeplaatste drugsdealer, waarbij u benadrukt dat hij geen gewone straatdealer was en veel klanten had (CGVS, p. 8), die normaliter toch zijn eigen drugsverslaving zou moeten kunnen veroorloven. Verder is het opmerkelijk dat uw vader enerzijds een succesvol hooggeplaatste drugsdealer zou zijn, met de relaties en het levensritme dat daar gewoonlijk bij komen kijken, en er anderzijds een heroïneverslaving op na zou houden. Dergelijke incoherente verklaringen zaaien sterke twijfels over de geloofwaardigheid van uw relaas. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u het profiel van uw vader als zijnde drugsdealer geheel onvermeld liet tijdens het interview bij de DVZ (vragenlijst DVZ d.d. 15 december 2021). Des te meer gezien u zelf benadrukte dat u aldaar werd gevraagd om alle belangrijke redenen te geven dat u bent gevlucht (CGVS, p. 11) en het juist het aanzien, het belang en de connecties van uw vader als drugsdealer zijn die u meent te vrezen bij terugkeer naar Afghanistan (CGVS, p. 9). Hierbij moet ook gewezen worden op de kans die u in begin van het interview kreeg om uw verklaringen bij de DVZ te corrigeren of te verduidelijken. U beweerde toen echter niets toe te voegen hebben aan uw verklaringen en alle essentiële elementen te hebben weergegeven van waarom u een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 3). Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het profiel van uw vader en doen vermoeden dat dit niet uw ware reden van vertrek is.

Ondanks dat u meent dat het profiel van uw vader het kernelement van uw verzoek om internationale bescherming betreft, bezit u weinig tot geen informatie hieromtrent. Zo weet u onder andere niet in welke grootorde uw vader geld verdiende (CGVS, p. 8). U verklaart dat uw vader u overal kan vinden, overal contacten heeft en veel gevaarlijke contacten heeft, maar u kan verder niets vertellen over deze personen behalve dan dat u aan hun gezicht kon zien dat ze gevaarlijk waren en dat ze dure auto's met zwarte glazen en wapens hadden (CGVS, p. 8-9). U haalt aan dat hij misschien ook contacten had met de taliban, maar kan dit allerm minst concretiseren (CGVS, p. 9). U kent geen namen van personen noch van bendes. U kan niet verklaren waarom u denkt dat deze mensen gevaarlijk en hooggeplaatst zijn (CGVS, p. 8-9). U bezit met andere woorden geen enkele kennis over deze zogenaamde gevaarlijke contacten van uw vader wat opvallend is gezien het juist deze mensen zijn die u vreest bij terugkeer naar Afghanistan en die hem snel uit de gevangenis vrij zouden kunnen krijgen (CGVS, p. 5, p. 10). Volgens uw verklaringen zouden zij u immers kunnen vinden en uw vader hiervan op de hoogte brengen (CGVS, p. 12). Hoewel niet van u wordt verwacht dat u in detail zou kunnen vertellen over de activiteiten en connecties van uw vader mag toch een zekere kennis verwacht worden, zeker omdat zijn profiel, zijn activiteiten en zijn connecties aan de basis zou liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Uw verklaringen zijn echter zeer oppervlakkig.

Dat u zich niet verder heeft geïnformeerd over het beroep van uw vader en zijn handlangers, hoewel het hier om elementen en personen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ook wat betreft uw verklaringen over de moord op uw moeder die uw vader gepleegd zou hebben moeten enkele bedenkingen worden gemaakt. Zo dient opnieuw te worden opgemerkt dat u deze moord niet aanhaalde tijdens uw eerste interview bij de DVZ (vragenlijst CGVS d.d. 15 december 2021). U haalde er enkel aan dat uw moeder ongeveer een jaar eerder overleden was aan een ziekte (verklaring DVZ 13/12/2021, vraag 13A). Deze tegenstrijdigheid verdedigt u door te stellen dat uw schoonbroer u pas later op de hoogte zou hebben gesteld van de moord op uw moeder (CGVS, p. 6). Dit is niet ernstig. Indien uw moeder daadwerkelijk vermoord werd door uw vader toen hij uit de gevangenis kwam (CGVS, p. 6), mag worden aangenomen dat uw schoonbroer u dit direct samen met het betreuenswaardige nieuws van de sterfte van uw moeder zou meedelen, om zeker te vermijden dat u zou terugkeren naar Afghanistan, gezien het belang ervan in uw asielmotieven (CGVS, p. 6). Deze vaststelling ondermijnt het geloofwaardigheid karakter van deze feiten. Daarnaast kan er niet begrepen worden waarom hij wel de dood van uw moeder zou meedelen en zou liegen over de oorzaak. Gezien u uw asielrelaas tussen wat u verklaarde bij de DVZ en wat u verklaart bij het CGVS omwille van uiteenlopende redenen in dergelijke mate heeft gewijzigd dat er nog weinig raakvlakken zijn tussen beide, doet vermoeden dat u uw verklaringen heeft aangepast naarmate het opportuun leek voor de geloofwaardigheid van uw relaas. Dit ondermijnt uw oprechtheid en de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien is het in de door u geschetste context geheel ongeloofwaardig dat de toenmalige overheid uw vader omwille van het familiale geweld op uw persoon zou veroordelen en achter de tralies zou zetten, maar hij na de moord op uw moeder niet gearresteerd werd (CGVS, p. 9). Het is weinig ernstig te geloven dat uw vader, indien hij effectief de moorddadige criminele positie had die u beweert dat hij had, steeds aan de autoriteiten zou kunnen zijn ontsnappen maar voor een gewelddadig

optreden de gevangenis in moest. Wie deze contacten waren en waarom zij niet zijn tussengekomen bij zijn arrestatie volgend op het geweld jegens u is u onbekend. U verklaart dat uw vader zelfs contacten zou hebben bij de taliban (CGVS, p. 9). Uw bewering dat zijn prominente contacten hem voor de machtsovername voor de moord op uw moeder hielpen uit de gevangenis te blijven en zijn contacten hem ook na de machtsovername van de taliban een hand boven het hoofd hielden, kan aldus niet worden gevolgd.

Aangezien u uw vlucht uit Afghanistan direct linkt aan het feit dat u ervoor gezorgd zou hebben dat uw vader in de gevangenis terecht kwam en uw terugkeer naar Afghanistan onmogelijk werd door zijn vrijlating, mag een zekere kennis verwacht worden over deze feiten. Opnieuw weet u echter niet door wie en op welke manier het contact van uw vader met de autoriteiten verliep (CGVS, p. 9). Daarnaast weet u zelfs niet wanneer uw vader gearresteerd werd en wanneer hij werd vrijgelaten (CGVS, p. 10). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees hierdoor ernstig aangetast. Bovendien zijn uw verklaringen over de vervolgingsfeiten ook op zich weinig geloofwaardig. Daarnaast is het vreemd dat enkel u gevlucht zou zijn en uw moeder niet. Zij was immers volgens uw verklaringen de eerste die klacht heeft ingediend tegen uw vader (CGVS, p. 5).

Ook uw verklaringen over uw eigen levensomstandigheden in Afghanistan doen de nodige vragen rijzen. Zo verklaart u een resem aan beroepen te hebben uitgeoefend sinds uw 11 of 12 jaar. Uw vader zou u hiertoe verplicht hebben om de familie financieel te onderhouden (CGVS, p. 4-5). Wat de beweegredenen van uw beroepsactiviteiten betreft, legt u opnieuw incoherente verklaringen aan de dag tijdens het gesprek bij de DVZ en dat op het CGVS. Zo verklaarde u bij de DVZ dat uw vader u verplicht had om te werken om zijn verslaving te kunnen betalen (vragenlijst CGVS d.d. 15 december 2021). Toen u tijdens het gesprek op het CGVS verklaarde dat uw vader een hooggeplaatste drugsdealer was en de Protection Officer u confronteerde met de discrepantie tussen de vermoedelijke welgesteldheid van uw vader en uw verklaringen over het familievermogen bij de DVZ beweerde u dat uw vader vond dat u als kind reeds uw verantwoordelijkheid moest nemen en u het gezin moest voeden, hoewel hij geld verdiende (CGVS, p. 10). Ook zouden ze u op DVZ niet hebben laten uitspreken (CGVS, p. 10). Net zoals hierboven reeds gesteld, kreeg u in begin van het persoonlijk onderhoud de kans om uw verklaringen bij de DVZ te corrigeren of te verduidelijken. U verklaarde echter niets te hebben toe te voegen. Het is eveneens opmerkelijk dat u al die tijd als kind zou moeten gewerkt hebben aan 10 of 20 Afghani om uw gezin te onderhouden (CGVS, p. 4), zonder hulp van buitenaf, maar dat uw schoonbroer wel in staat zou zijn geweest om plots 8.000 dollar te betalen voor uw reis naar België (verklaring DVZ, vraag 31).

Wat betreft uw opname in het ziekenhuis dient te worden opgemerkt dat u herover evenmin coherente verklaringen aflegt, die bovendien geen ondersteuning vinden in het door u neergelegde attest van het ziekenhuis in Kabul. Zo verklaart u eerst één maand te zijn opgenomen in het ziekenhuis (CGVS, p. 4). Later verklaart u dat het over twee maanden ging (CGVS, p. 5). Het medisch attest van het ziekenhuis in Kabul spreekt echter niet over een langdurig verblijf in het ziekenhuis. Dit attest en heeft enkel aan dat u op 15/04/2019, zoals u aangeeft de periode van opname (CGVS, p. 4), medisch werd geobserveerd en behandeld en werd opgedragen één maand lang geen zwaar werk of verre reizen te ondernemen. Wat betreft het Belgische doktersattest moet worden aangestipt dat dit geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Een arts is bij het stellen van een diagnose afhankelijk van de verklaringen van zijn patiënt. Hij kan dit echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Deze door u neergelegde medische documenten zijn dan ook niet bij machte de geloofwaardigheid van uw asielmotieven te herstellen. Dergelijke documenten kunnen bovendien enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is.

Tot slot beweerde u bij de DVZ ook gediscrimineerd te zijn in Afghanistan omwille van de verslaving van uw vader (vragenlijst CGVS d.d. 15 december 2021). Gevraagd naar verduidelijking haalt u aan dat ouders hun kinderen verboden om met u te spelen omwille van de verslaving van uw vader. U zou gepest geweest zijn en niemand zou vriendelijk geweest zijn tegen u. Kinderen mochten van hun families niet met u spelen omdat ze vreesden dat u net als uw vader was (CGVS, p. 9). U kon echter wel school lopen tot de zesde graad, kon rekenen op medische zorgen in het ziekenhuis en kon een klacht indienen bij de Afghaanse autoriteiten (CGVS, p. 3-5). Op school zou u geen problemen gehad hebben aangezien het aldaar niet geweten was dat uw vader een verslaving had (CGVS, p. 9). Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Gezien de voorbeelden die u aanhaalt, kan worden besloten dat hier in uw geval geen sprake van is. Verder moet worden benadrukt dat

bovenstaande feiten die u aanhaalt zich volgens uw verklaringen reeds lang geleden afspeelden, toen u nog naar school ging. Hier kan bezwaarlijk bij terugkeer naar Afghanistan een actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op ernstige schade worden geput. Dit wordt bevestigd doordat u initieel deze discriminatie onvermeld liet bij de spontane weergave van uw asielrelaas tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 5-6). Uitdrukkelijk gevraagd wat u vreest bij terugkeer, haalt u dit tevens ook niet aan (CGVS, p. 9).

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat jou betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021

en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist an_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het overige door u neergelegde document is niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Uw originele taskara zegt enkel iets over uw identiteit en niets over uw asielmotief. Wat Afghaanse documenten betreft moet bovendien worden gewezen op de toegevoegde informatie waaruit blijkt dat valse en vervalste Afghaanse stukken gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn waardoor Afghaanse documenten een erg relatieve bewijswaarde hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 23 september 2024 heeft de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;

- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;
- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 2 februari 2024.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Middelen

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3. Bijzondere procedurele noden

Verzoeker stelt dat hij medische stukken heeft overhandigd die melding maken van PTSS, moeilijkheden en zelfs geheugenproblemen, en dat de verwerende partij hier onvoldoende rekening mee heeft gehouden, ten hoogste wat betreft de mogelijkheid van verzoeker om volwaardig deel te nemen aan het interview bij de verwerende partij, en zelfs dat niet.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij uitvoerig heeft gemotiveerd over de medische attesten die verzoeker heeft voorgelegd. Zo wordt het volgende gesteld:

“Pas tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u aan diverse klachten te hebben die verband houden met uw mentale gezondheid, alsook geheugenproblemen. Dit staft u aan de hand van medische attesten die posttraumatische stress-stoornis (PTSS) en geheugenverlies in uw hoofd vaststellen. Wat betreft deze stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze geheugenproblemen met zich mee zouden brengen die u zou kunnen verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er op worden gewezen dat in deze stukken niet wordt geconcretiseerd van welke aard deze problemen zouden zijn, in welke mate uw cognitieve performantie of geheugencapaciteiten gehinderd worden, noch op welke wijze de arts die dit attest opstelde tot deze conclusies kwam. Omdat deze attesten spreken van PTSS, moeilijkheden en geheugenproblemen, werd in de mate van het mogelijke rekening gehouden met deze stukken. Zo werd aan het begin van het interview reeds duidelijk gemaakt dat u op elk moment om een pauze kon vragen (CGVS, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u uitgebreid de tijd geboden om uw ervaringen uiteen te zetten waar u daar nood aan voelde (CGVS, p. 5). Wanneer u om pauze vroeg werd dit verzoek ingewilligd (CGVS, p. 6). Verder werd er na de pauze gepolst naar uw mentale staat en uw vermogen om de vragen te beantwoorden (CGVS, p. 6). U gaf aan dat het interview voor u normaal tot goed verliep (CGVS, p. 6). Na het onderhoud gaf u te kennen alle vragen en de tolk goed begrepen te hebben (CGVS, p. 12). Noch uw advocaat, noch u hadden opmerkingen op het eind van het onderhoud. U slaagt er aldus niet in aan te tonen dat uw mentale toestand de oorzaak is van de vele vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen die werden vastgesteld.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker brengt geen concrete argumenten aan die de vaststellingen van de verwerende partij -die steun vinden in het administratief dossier- als onredelijk zouden kunnen doen doorgaan. Het komt hem dan ook toe om ten aanzien van de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verschillende elementen van zijn vluchtrelaas aannemelijk te maken dat ten onrechte zou zijn vastgesteld dat hij er niet in is geslaagd aan te tonen dat zijn mentale toestand de oorzaak is van de vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen zoals die verder in de bestreden beslissing werden vastgesteld.

3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het

geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; [...]"

De toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet vereist in eerste instantie een geloofwaardig vluchtrelaas.

De verwerende partij is van oordeel dat verzoeker niet geloofwaardig heeft gemaakt dat hij nergens veilig zou zijn voor het geweld van zijn vader die een hooggeplaatste drugdealer zou zijn en die omwille van zijn connecties met hooggeplaatste, gewapende personen verzoeker overal zou kunnen vinden.

De verwerende partij heeft vooreerst vastgesteld dat verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en bij de verwerende partij anderzijds niet coherent zijn. Zo stelde hij zijn vader nu eens voor als een drugverslaafde voor wie verzoeker moest werken om zijn verslaving te kunnen betalen, en dan weer als een verslaafde drugdealer die de hele regio bevoorraadde en een netwerk had van hooggeplaatste personen en gewapende personen die rondreden in dure auto's met geblindeerde ruiten. Daarbij komt nog dat verzoeker weinig tot geen informatie kan verschaffen over het profiel van zijn vader en diens connecties.

Verzoeker stelt daartegenover dat uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal en dat dit niet altijd een teken van ongeloofwaardigheid is. Hij benadrukt dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet over alle feiten heeft verteld, maar slechts over de belangrijkste elementen. Hij wijst er ook op dat hij onder impuls van zijn vader slechts een korte tijd naar school is gegaan. Verder betoogt hij dat de verwerende partij geen rekening houdt met het feit dat hij medische attesten heeft overhandigd waaruit zijn geheugenproblemen blijken en dat hij PTSS heeft.

De Raad is van oordeel dat verzoeker niet overtuigt dat geheugenproblemen eraan in de weg hebben gestaan dat hij een coherent profiel schetste van zijn vader en de daaruit voortvloeiende risico's voor vervolging of ernstige schade. In het kader van het gehoor met het oog op het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoeker, op de vraag wat hij vreest bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst, het volgende verklaard:

"Ik kan niet teruggaan omdat ik niets meer heb in Afghanistan (de enige die ik nog had was mijn moeder en zij is vorig jaar gestorven). Ik heb schrik voor mijn vader want hij heeft mij al aangevallen, hiervan heb ik nog een litteken op mijn gezicht, hij is een verslaafde en ik vrees dat hij mij zou doden. Ik werd ook gediscrimineerd : ik werd altijd aanzien als de zoon van een verslaafde." (vragenlijst CGVS, vraag 4)

Op de vraag om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit Afghanistan, verklaarde verzoeker het volgende:

"Mijn vader is een verslaafde, hij spoot heroïne en andere drugs in zijn lichaam. Hij is een erg wreed persoon. Ik en mijn moeder hebben hier zwaar onder te lijden gehad. Toen ik ongeveer 11 à 12 jaar oud was, werd ik door hem verplicht om te werken om zijn verslaving te kunnen betalen. Op een dag had ik mezelf voetbalschoenen gekocht, omdat ik geen goede schoenen had, en kon ik geen geld geven aan mijn vader. Hierop viel mijn vader mij aan met een mes en hij sneed hiermee in mijn gezicht. Ik begon te bloeden en moest naar het ziekenhuis. Ik lang ongeveer één maand in het ziekenhuis.

Mijn schoonbroer zei dat het beste was voor mij om het land te ontvluchten aangezien ik niet meer veilig was voor mijn vader. Ik vroeg hem wat er moest gebeuren met mijn jongere broer maar mijn schoonbroer zei dat hij wel voor hem zou zorgen. Toen ik in Servië aankwam, kreeg ik het nieuws dat mijn moeder gestorven was." (vragenlijst CGVS, vraag 5)

Op de vraag of hij hiernaast nog andere problemen had verklaarde verzoeker:

"Ik werd niet goed behandeld door de gemeenschap omdat ik de zoon was van een verslaafde. Ik werd gediscrimineerd en kreeg verschillende verwijten naar mijn hoofd geslingerd. Ik heb geen goede jeugd gehad door mijn vader". (vragenlijst CGVS, vraag 7)

De verklaringen van verzoeker schetsen overduidelijk de situatie in een gezin dat gebukt gaat onder de drugsverslaving van de vader en de gevolgen daarvan voor verzoeker zelf, die te lijden had onder het geweld van zijn vader en door hem werd verplicht te werken om zijn verslaving te bekostigen en te voorzien in het onderhoud van het gezin.

Tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud bij de verwerende partij schetst verzoeker echter een heel ander profiel van zijn vader, met name als een drugsdealer die geen straatdealer was maar de hele regio bevoorradde en belangrijke connecties had.

Verzoeker werd bij het begin van het persoonlijk onderhoud bij de verwerende partij in de mogelijkheid gesteld om zijn verklaringen bij de DVZ te corrigeren of te verduidelijken en stelde niets toe te voegen hebben aan zijn verklaringen aldaar en er alle essentiële elementen van zijn vluchtrelaas te hebben weergegeven (NPO, p. 3, p 11). Zelfs in zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat bij zijn interview bij de DVZ *“niet over alle feiten heeft verteld, wel over de belangrijkste”*.

De vaststelling dat verzoeker tijdens het interview bij de DVZ onvermeld liet dat zijn vader een hooggeplaatste drugsdealer was met connecties kan dus, mede gelet op wat reeds onder punt 3.3 werd gesteld, niet worden verklaard door een geheugenprobleem, nu hij precies zijn aanzien, zijn belang en zijn connecties vreest bij terugkeer naar Afghanistan (NPO, p. 9). Het gegeven dat verzoeker tijdens zijn gehoor bij de verwerende partij het profiel van zijn vader plots aanspekt met deze essentiële elementen maakt dit profiel, en dus ook het vluchtrelaas, ongeloofwaardig. Daarbij komt nog dat in de bestreden beslissing ook wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen bij de DVZ en bij de verwerende partij een discrepantie aan het licht brachten wat betreft zijn eigen levensomstandigheden in Afghanistan. Zo verklaarde verzoeker enerzijds dat zijn vader hem van jongsaf aan verplicht had om te werken om zijn verslaving te kunnen betalen, terwijl hij het, geconfronteerd met de discrepantie tussen de vermoedelijke welgesteldheid van zijn vader, het over een andere boeg gooide en verklaarde dat zijn vader hem verantwoordelijkheid wilde bijbrengen en hij het gezin moest voeden, hoewel zijn vader zelf geld verdiende. Verzoeker stelt hierin geen tegenstrijdigheid te zien, en stelt opnieuw dat hij slechts gedurende korte tijd naar school is gegaan en sedert zijn 11 à 12 jaar werd verplicht om te werken om de verslaving van zijn vader te betalen, hoewel deze zelf ook inkomsten had, maar hij gaat eraan voorbij dat de incoherente verklaring betrekking had op de vraag of hij al dan moest werken om de verslaving van zijn vader te bekostigen dan wel om te leren zijn verantwoordelijkheid op te nemen en in te staan voor het gezin.

Het feit dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het profiel van zijn vader, wordt nog versterkt nu in de bestreden beslissing op pertinente wijze is gemotiveerd dat hij geen enkele kennis heeft over diens zogenaamd gevaarlijke, hooggeplaatste contacten die hij vreest en hij zich daar ook verder niet over heeft geïnformeerd. Verzoekers gebrek aan kennis op dit vlak kan niet worden verklaard door de medische attesten die werden voorgelegd, gelet op het hiervoor reeds geschetste verloop van het verhoor waaruit op geen enkele manier kan worden afgeleid dat verzoeker omwille van cognitieve of andere beperkingen niet in staat zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen. Zijn betoog dat rekening moet worden gehouden met het feit dat hij slechts gedurende een korte tijd naar school is gegaan, brengt geen soelaas. De hiervoor vastgestelde incoherenties en het door hem geëtaleerde gebrek aan kennis betreffen immers verzoekers eigen ervaringen en uit het geheel van zijn verklaringen blijkt dat hij in staat is om een relaas op een normale wijze uit de doeken te doen. Ook de vaststelling dat verzoeker zich niet verder heeft geïnformeerd over de positie van zijn vader en diens handlangers doet afbreuk aan de ernst van de gevreesde vervolging en doet derhalve afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Eenzelfde vaststelling dringt zich op voor wat betreft het gestelde in de bestreden beslissing dat verzoeker niet weet wanneer en in welke omstandigheden hij werd gearresteerd en wanneer hij werd vrijgelaten, terwijl hij zijn vlucht uit Afghanistan direct heeft gelinkt aan het feit dat hij ervoor had gezorgd dat zijn vader in de gevangenis terecht kwam. In de mate dat verzoekers argument dat er niet altijd een goede verbinding is op deze laatste vaststellingen moet worden betrokken, is dit een vergoelijking die bezwaarlijk ernstig kan worden genomen.

Eén en ander klemmt des te meer nu verzoeker bij de verwerende partij verklaarde dat zijn moeder werd vermoord door zijn vader en dat hij daarvoor niet werd gearresteerd dankzij zijn vermeende prominente contacten. Hierover werd in de bestreden beslissing uitvoerig gemotiveerd dat (i) het niet geloofwaardig is dat verzoeker de moord op zijn moeder onvermeld had gelaten bij de DVZ, waar hij had verteld dat zij was gestorven aan een ziekte, (ii) zijn verklaring daarvoor, met name dat zijn schoonbroer hem dat pas later zou hebben verteld, niet aannemelijk is gelet op het belang van deze informatie voor zijn eigen vluchtmotieven en (iii) het niet geloofwaardig is dat verzoekers vader wel de gevangenis in moest voor het geweld dat hij op verzoeker pleegde maar uit de gevangenis kon blijven voor de moord op zijn echtgenote en (iv) dat het vreemd is dat enkel verzoeker zou gevlucht zijn en zijn moeder niet, terwijl zij de eerste zou zijn geweest die klacht had ingediend tegen haar man.

Verzoeker stelt hier tegenover dat onmogelijk van hem kan worden geëist dat hij altijd op de hoogte is van alle gebeurtenissen betreffende zijn familie in Afghanistan, dat rekening moet worden gehouden met het feit dat de verbinding niet altijd perfect is, en dat de moord op zijn moeder door zijn vader een hele delicate en pijnlijke zaak is, waarover zijn familie hem niet graag zal informeren. Hiermee doet hij evenwel geen afbreuk aan het pertinente standpunt van de verwerende partij, die op pertinente wijze heeft toegelicht waarom het niet aannemelijk is dat zijn familie hem niet onmiddellijk op de hoogte zou brengen van de doodsoorzaak van zijn moeder gelet op het belang daarvan voor zijn eigen vluchtmotieven. Eén en ander klemmt des te meer nu

het precies zijn schoonbroer zou zijn geweest die hem zou hebben geholpen om het land te verlaten. In welke mate problemen met de telefoonverbinding afbreuk zouden kunnen doen aan het gestelde, valt verder niet in te zien.

Tot slot wijst de Raad erop dat niet kan worden betwist dat verzoeker in het verleden verwondingen heeft opgelopen. De verwerende partij heeft omstandig gemotiveerd waarom de medische attesten die verzoeker dienaangaande neerlegde niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven te herstellen. Verzoeker stelt daar tegenover dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid rekening moet worden gehouden met alle beschikbare bewijzen en dat in casu te weinig rekening is gehouden met de medische documenten. Daarmee toont hij echter niet met concrete argumenten aan dat de desbetreffende motivering, die door de Raad pertinent bevonden wordt, als onredelijk moet worden afgedaan.

Uit wat voorafgaat kan samen met de verwerende partij worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. Er is komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder nog op dat verzoeker de pertinente motieven in de bestreden beslissing over zijn verklaring dat hij werd gediscrimineerd in Afghanistan omwille van de drugsverslaving van zijn vader ongemoeid laat. Ze worden door de Raad bijgetreden en leiden tot de vaststelling dat hieruit geen actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op schade kan worden afgeleid.

Verzoeker stelt op algemene wijze dat uit rapporten blijkt dat er in Afghanistan sprake is van dodelijk geweld, van willekeurige arrestaties, van illegale detentie, van slechte gevangenisomstandigheden, van een gebrekkige gezondheidszorg en van een strikte interpretatie van de sharia, maar toont hiermee niet aan dat hij zelf een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder moet worden gesteld dat niet blijkt waarom verzoeker meent dat het standpunt dat werd ingenomen door de VN mensenrechtencommissaris, Michelle Bachelet, omtrent de problemen in Panjshir, de situatie van de vrouw en van etnische en religieuze minderheden in Afghanistan en haar verwijzing naar de humanitaire crisis in dat land *in casu* dienstig zijn. Verzoeker is een man, hij is niet afkomstig uit de provincie Panjshir en gaf nooit aan te behoren tot een etnische of religieuze minderheidsgroep. Er wordt ook niet aangetoond dat verweerders beoordeling dat de socio-economische situatie in Afghanistan in voorliggende zaak geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus incorrect is.

3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

[...]

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De geactualiseerde informatie waarnaar de verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota doet daar niet anders over denken.

Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de informatie waarop de verwerende partij zich heeft gesteund in de bestreden beslissing en in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024. Verzoeker toont niet aan dat er onvoldoende inlichtingen zijn om de nodige risico-inschatting te maken en brengt geen actuele informatie bij die erop zou wijzen dat verweerders vaststellingen niet langer steun vinden in de meest recente informatie omtrent de situatie in Afghanistan, ook niet nadat hij in kennis werd gesteld van de aanvullende nota van de verwerende partij.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kabul. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024. Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie. Er zijn verder geen elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift in het algemeen stelt dat de verwerende partij geen rekening houdt met de medische stukken wat betreft de mogelijkheden om terug te keren, brengt hij daarvoor geen concrete argumenten bij.

4. Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet loopt.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vijftientwintig door:

A. WIJNANTS,

C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS